



Republika e Kosovës
Republika Kosovo - Republic of Kosovo
Kuvendi - Skupština - Assembly

Ligji Nr. 04/L-213

**PËR BASHKËPUNIM JURIDIK NDËRKOMBËTAR NË ÇËSHTJET
PENALE**

Kuvendi i Republikës së Kosovës,

Në bazë të nenit 65 (1) të Kushtetutës së Republikës së Kosovës,

Miraton:

**LIGJ PËR BASHKËPUNIM JURIDIK NDËRKOMBËTAR NË
ÇËSHTJET PENALE**

KREU I
DISPOZITAT E PËRGJITHSHME

Neni 1
Qëllimi

1. Ky ligj rregullon kushtet dhe procedurat për bashkëpunim juridik ndërkombëtar në çështje penale mes Republikës së Kosovës dhe shteteve të tjera, në qoftë se nuk është përcaktuar ndryshe me marrëveshje ndërkombëtare.
2. Bashkëpunimi juridik ndërkombëtar mund të realizohet edhe në lidhje me organizatat apo institucionet ndërkombëtare, atëherë kur është i nevojshëm.
3. Në mungesë të një marrëveshje ndërkombëtare ndërmjet Republikës së Kosovës dhe shtetit të huaj, bashkëpunimi juridik ndërkombëtar mund të ofrohet mbi bazën e parimit të reciprocitetit.

4. Procedurat gjyqësore të ofrimit të bashkëpunimit juridik ndërkombëtar rregullohen me dispozitat e procedurës penale, përveç nëse ndryshe është paraparë me këtë ligj.

5. Republika e Kosovës duhet të zbatoj formalitetet dhe procedurat e përmendura shprehimisht nga shteti kërkuar, nëse formalitetet dhe procedurat e tilla nuk janë në kundërshtim me parimet themelore të së drejtës vendore.

Neni 2 **Kufizimet e Bashkëpunimit**

Zbatimi i këtij ligji i nënshtrohet mbrojtjes së interesave të sovranitetit, sigurisë, rendit publik dhe interesave të tjera të Republikës së Kosovës, siç janë të përcaktuara me Kushtetutë.

Neni 3 **Përkufizimet**

1. Shprehjet e përdorura, për qëllime të këtij ligji kanë këtë kuptim:

1.1. **Bashkëpunim Juridik Ndërkombëtar në Çështjet Penale** - çdo formë e ndihmës e kërkuar apo e ofruar nga një shtet tjetër, organizatë apo institucion, me qëllim të mbështetjes së procedurave penale;

1.2. **Kërkesë** - akti me të cilën kërkohet bashkëpunim juridik ndërkombëtar;

1.3. **Shteti kërkuar** – shteti që ka parashtruar kërkesë për bashkëpunim juridik ndërkombëtar;

1.4. **Shteti i kërkuar** - shteti të cilit i dërgohet kërkesë për bashkëpunim juridik ndërkombëtar;

1.5. **Ministria** - Ministria e Drejtësisë e Republikës së Kosovës;

1.6. **Organi gjyqësor vendor** - gjykatat dhe prokuroritë e Republikës së Kosovës, siç janë të përcaktuara me ligjin në fuqi;

1.7. **Ligji vendor** – legjislacioni i Republikës së Kosovës;

1.8. **Organi gjyqësor i huaj** - organi i një shteti tjetër që sipas ligjit të atij shteti është kompetent të ofroj apo të kërkoj bashkëpunim juridik ndërkombëtar;

1.9. **Urdhër Kërkim Ndërkombëtar** – vendim që lejon publikimin nga Organizata Ndërkombëtare e Policisë Kriminale – INTERPOL, të një njoftimi që kërkon arrestimin e përkohshëm të personit me qëllim të ekstradimit;

1.10. **Vendim gjyqësor** – aktgjykim, aktvendim, urdhër apo ndonjë vendim gjyqësor i shpallur nga Organi Gjyqësor;

1.11. **Shteti dënues** - shteti i cili ka shqiptuar dënimin ndaj personit i cili është transferuar apo mund të transferohet;

1.12. **Shteti zbatues** - shteti në të cilin personi i dënuar është transferuar apo mund të transferohet për të vuajtur dënimin e shqiptuar;

1.13. **Ekstradim** – për qëllim të këtij ligji nënkupton edhe dorëzimin e përkohshëm.

Neni 4

Gjuha dhe mënyra e komunikimit

1. Kërkesat për bashkëpunim juridik ndërkombëtar përcillen përmes Ministrisë. Komunikimi përmes kanaleve diplomatike nuk përjashtohet për rastet kur konsiderohet i nevojshëm.

2. Në rastet urgjente, organi gjyqësor vendor mund të ofrojë ndihmë edhe nëse kërkesa është pranuar drejtpërdrejtë, përmes INTERPOL-it apo në ndonjë mënyrë tjetër që mund të prodhojë dëshmi në të shkruar, me kusht që shteti kërkues garanton dërgimin e kërkesës në origjinal brenda tridhjetë (30) ditëve në pajtim me paragrafin 1. të këtij neni.

3. Nëse kërkesa dhe dokumentet shoqëruese janë në gjuhë të huaj, ato duhet të shoqërohen me përkthime të verifikuara në gjuhën Shqipe ose Serbe. Përkthimet e vërtetuara në gjuhën Angleze mund të pranohen në bazë të reciprocitetit.

4. Ministri mund të lejojë bashkëpunimin e drejtpërdrejtë ndërmjet organeve gjyqësore vendore dhe të huaja, kur konsiderohet e përshtatshme.

Neni 5

Konfidencialiteti

1. Ministria, me kërkesën e autoritetit gjyqësor të huaj, ruan konfidencialitetin e kërkesës për bashkëpunim juridik ndërkombëtar dhe informatës së cekur në kërkesë.

2. Nëse kërkesa e referuar në paragrafin 1. të këtij neni nuk mund të përmbushet, Ministria njofton shtetin kërkues.

KREU II EKSTRADIMI

NËN KREU I EKSTRADIMI NGA REPUBLIKA E KOSOVËS TEK NJË SHTET TJETËR

Neni 6 Qëllimi

1. Personi i kërkuar nga një shtet tjetër për qëllim të zhvillimit të procedurës penale ose për ekzekutimin e dënimit mund të ekstradohet nga Republikës së Kosovës në atë shtet, sipas kushteve të parapara me këtë ligj.

2. Personat e mëposhtëm nuk mund të ekstradohen kundër vullnetit të tyre:

2.1. Shtetasit e Republikës së Kosovës, përveç nëse parashihet ndryshe me marrëveshje ndërkombëtare ndërmjet Republikës së Kosovës dhe shtetit kërkues ose sipas së drejtës ndërkombëtare, siç parashihet në nenin 35 paragrafi 4. të Kushtetutës të Republikës së Kosovës. Një marrëveshje ndërkombëtare mund të lidhet me qëllim të ekstradimit të një individi;

2.2. personat të cilëve iu është dhënë azil politik në Republikën e Kosovës;

2.3. shtetasit e huaj të cilët gëzojnë imunitetin e juridiksionit në Republikën e Kosovës, brenda kufijve të detyrimeve ndërkombëtare të marra nga Republika e Kosovës.

3. Statusi i shtetasit të Republikës së Kosovës ose të një refugjati politik përcaktohet nga koha e pranimit të kërkesës për ekstradim.

Neni 7 Dorëzimi i përkohshëm

Në bazë të Marrëveshjes Ndërkombëtare, një person mund të dorëzohet përkohësisht tek një shtet tjetër me kusht që pas seancës dëgjimore para organit gjyqësor të huaj, personi të kthehet në Republikën e Kosovës në mënyrë që të mbaj dënimin e shqiptuar kundër tij apo saj.

Neni 8
Vendi i kryerjes së veprës penale

1. Ekstradimi nuk do të lejohet për veprat penale të kryera në tërësi në territorin e Republikës së Kosovës dhe mund të mos lejohet për vepra penale të kryera pjesërisht në territorin e Republikës së Kosovës.
2. Nëse vepra penale është kryer kundër një shtetasi të Republikës së Kosovës jashtë territorit të Republikës së Kosovës, ekstradimi lejohet me kusht që organet gjyqësore vendore nuk i fillojnë ose i ndërprejnë procedurat penale për të njëjtën vepër penale.

Neni 9
Inkriminimi i dyfishtë

Ekstradimi lejohet vetëm për veprat penale të dënueshme sipas ligjit vendor dhe ligjit të shtetit kërkues.

Neni 10
Veprat penale për të cilat lejohet ekstradimi

1. Kur ekstradimi kërkohet për ndjekje penale, do të lejohet vetëm për vepra penale të dënueshme me heqje lirie për një periudhë maksimale prej të paktën një (1) viti ose me një dënim më të rëndë sipas ligjit vendor dhe ligjit të shtetit kërkues.
2. Kur ekstradimi kërkohet për ekzekutim të dënimit, mund të lejohet nëse kohëzgjatja e dënimit ose pjesa e mbetur e dënimit tejkalon periudhën prej katër (4) muajsh burgim.
3. Në rastet kur kërkesa për ekstradim përfshinë disa vepra penale të veçanta, ku secila prej tyre është e dënueshme me burgim në bazë të ligjit vendor dhe ligjit të shtetit kërkues, por disa prej tyre nuk përmbushin kushtet në lidhje me lartësinë e dënimit që mund të jepet apo dënimit të shqiptuar, ekstradimi mund të lejohet në lidhje me të gjitha veprat.

Neni 11
Skadimi i afatit të parashkrimit

Ekstradimi nuk lejohet në rastet kur është bërë parashkrimi i ndjekjes penale ose ekzekutimit të dënimit në pajtim me ligjin vendor ose ligjin e shtetit kërkues.

Neni 12
Dyshim i arsyeshëm

Ekstradimi lejohet kur ekzistojnë prova të mjaftueshme për të mbështetur dyshimin e arsyeshëm se personi ka kryer veprën penale për të cilën kërkohet ekstradimi, apo nëse është dënuar me aktgjykim të ekzekutueshëm.

Neni 13
Ne bis in idem

1. Ekstradimi nuk lejohet nëse është dhënë një vendim i formës së prerë nga organet gjyqësore vendore kundër personit të kërkuar për veprën apo veprat penale për të cilat kërkohet. Ekstradimi mund të lejohet nëse organet gjyqësore vendore kanë vendosur të mos fillojnë ose të ndërpresin procedurën gjyqësore në lidhje me veprën apo veprat e njëjta penale.

2. Ekstradimi nuk lejohet nëse është dhënë vendim i formës së prerë nga organet gjyqësore të një shteti të tretë kundër personit të kërkuar për veprën ose veprat penale për të cilat kërkohet ekstradimi dhe nëse ekziston një marrëveshje ndërkombëtare mes Republikës së Kosovës dhe atij shteti për njohjen dhe ekzekutimin e ndërsjellë të vendimeve penale.

Neni 14
Vepra penale politike

1. Ekstradimi refuzohet nëse vepra penale për të cilën paraqitet kërkesa është vepër penale politike apo vepër e cila është e ndërlidhur me vepër penale politike.

2. Për qëllime të këtij ligji, veprat e mëposhtme nuk konsiderohen vepra penale politike:

2.1. vrasje apo tentim vrasje e kryetarit të shtetit, apo anëtarit të familjes së tij apo saj;

2.2. gjenocidi, krimet kundër njerëzimit, krimet e luftës dhe terrorizmi.

Neni 15
Vepra penale ushtarake

Ekstradimi nuk lejohet për vepra penale sipas ligjit penal ushtarak të cilat nuk janë vepra penale sipas ligjit penal.

Neni 16

Dënimi me vdekje dhe burgim të përjetshëm

1. Ekstradimi nuk lejohet për vepra penale të dënueshme me dënim me vdekje sipas ligjit të shtetit kërkues, përveç nëse shteti kërkues jep garanci që konsiderohen të mjaftueshme se dënimi me vdekje nuk do të shqiptohet apo të ekzekutohet.
2. Ekstradimi mund të mos lejohet nëse vepra mbi të cilën është bazuar kërkesa sipas ligjit të Shtetit kërkues është e dënueshme me burgim të përjetshëm apo një dënim tjetër të përjetëshme ose në qoftë se personi i kërkuar është dënuar me dënim të tillë dhe nuk ka asnjë rishikim të dënimit me vdekje apo dënimit me burgim me kërkesë apo *proprio motu* pas një periudhe jo më të gjatë se njëzet (20) vite.

Neni 17

Klauzola jodiskriminuese dhe standardet e të drejtave të njeriut

1. Ekstradimi i një personi të kërkuar nuk lejohet nëse ekziston dyshimi i arsyeshëm se kërkesa është bërë për qëllime të ndjekjes penale ose të ndëshkimit për shkak të racës, fesë, gjinisë, shtetësisë, bindjes politike, etnisë, gjuhës, aftësisë së kufizuar, orientimit seksual, anëtarësimi të tij apo saj në ndonjë grup shoqëror, apo nëse pozita e tij apo saj në shoqëri mund të paragjykohet për njërin nga këto arsye.
2. Ekstradimi nuk lejohet nëse ekzistojnë shkaqe të arsyeshme se personi i kërkuar mund t'i nënshtrohet torturës apo trajtimit mizor, çnjerëzor, poshtërues ose ndëshkimit.
3. Ekstradimi nuk lejohet nëse ka arsye për të besuar se personi nuk do të pranojë garancitë minimale për një gjykim të drejtë në shtetin kërkues, siç parashihet me Kushtetutën e Republikës së Kosovës.
4. Ekstradimi i kërkuar me qëllim të ekzekutimit të dënimit të shqiptuar me aktgjykim të dhënë në mungesë, lejohet vetëm nëse gjatë procedurës së zhvilluar kundër personit janë respektuar të drejtat minimale të mbrojtjes, të njohura për çdo person të akuzuar për kryerjen e një vepre penale. Ekstradimi mund të lejohet nëse shteti kërkues ofron garanci të mjaftueshme për të siguruar që personi i kërkuar ka të drejtën për rigjykim me qëllim që të sigurohen të drejtat minimale të mbrojtjes.
5. Ekstradimi nuk lejohet nëse ka dyshime se personi do të gjykohet apo është gjykuar ose dënuar në shtetin kërkues nga një gjykatë e jashtëzakonshme ose e përkohshme, përveç nëse shteti kërkues jep garanci të mjaftueshme se gjykimi ose rigjykimi do të kryhet nga një gjykatë e rregullt në pajtim me ligjin.
6. Ekstradimi nuk lejohet për çfarëdo arsye tjetër të bazuar që do të paraqiste shkelje të së drejtës ndërkombëtare ose standardeve tjera të të drejtave të njeriut.

Neni 18

Kërkesa për ekstradim

1. Procedura për ekstradim fillon në bazë të kërkesës me shkrim drejtuar Ministrisë.
2. Kërkesa për ekstradim duhet të përmbaj veprën penale për të cilën kërkohet ekstradimi dhe shoqërohet nga dokumentet e mëposhtme:
 - 2.1. gjeneralitetet e personit të kërkuar, së bashku me të dhëna tjera që do të ndihmonin në vërtetimin e identitetit, shtetësisë dhe vendndodhjes së personit;
 - 2.2. origjinalin apo kopjen e vërtetuar të urdhër arrestit të lëshuar nga organet kompetente të shtetit kërkues, ose nëse personi i kërkuar është i dënuar për ndonjë veprë, origjinalin apo kopjen e vërtetuar të aktgjykimit ose ndonjë shkresë tjetër që përmban dënimin e shqiptuar, faktin që dënimi është i ekzekutueshëm dhe kohëzgjatjen e mbetur të dënimit që do të ekzekutohet. Këto dokumente duhet të përmbajnë kohën dhe vendin e kryerjes së veprës penale, rolin e personit në kryerjen e veprës penale dhe kualifikimin ligjor të veprës penale. Nëse dokumentet nuk përmbajnë informata e tilla kërkesa duhet të shoqërohet me një deklaratë në të cilën përshkruhen të dhënat sipas këtij paragrafi;
 - 2.3. ekstrakti nga ligji penal i shtetit kërkues, që është i zbatueshëm për çështjen në fjalë;
 - 2.4. nëse personi i kërkuar është dënuar në mungesë, duhet të ofrohet një deklaratë me të cilën tregohet se personi është ftuar personalisht apo përmes një përfaqësuesi të autorizuar në bazë të ligjit të shtetit kërkues, për datën dhe vendin e mbajtjes së shqyrtimit gjyqësor që ka sjell deri tek marrja e vendimit në mungesë, ose që personi ka deklaruar tek organi kompetent se nuk e kundërshton rastin apo një deklaratë që thekson mjetet juridike në dispozicion të personit për të përgatitur mbrojtjen apo për të kërkuar rigjykimin në prezencë të tij apo saj.

Neni 19

Veprimet e Ministrisë

1. Nëse pas shqyrtimit të kërkesës për ekstradim, Ministria konstaton se informatat dhe dokumentet e ofruara nuk janë të mjaftueshme, mund të kërkoj nga shteti kërkues të plotësoj kërkesën.
2. Nëse Ministria konsideron që kërkesa i plotëson kushtet formale e përcjell atë tek Prokuroria Themelore kompetente.
3. Ministria mund të kërkoj në çdo kohë nga organi gjyqësor vendor informata lidhur me ecurinë e procedurës së ekstradimit.

Neni 20

Roli i Prokurorisë Themelore

1. Prokuroria Themelore në territorin e së cilës personi i kërkuar besohet se banon apo mund të gjendet, është kompetente të merret me kërkesën për ekstradim. Nëse vendndodhja e personit të kërkuar është e panjohur, kërkesa për ekstradim i dërgohet Prokurorisë Themelore në Prishtinë.
2. Prokuroria Themelore menjëherë ndërmerr veprime për identifikimin dhe përcaktimin e vendndodhjes së personit të kërkuar dhe e informon atë lidhur me kërkesën e paraqitur për ekstradimin e tij apo saj.
3. Prokurori kompetent i shtetit pa vonesë dhe jo më vonë se 3 ditë nga momenti kur personi është identifikuar dhe lokalizuar, paraqet kërkesën për ekstradim në Gjykatën Themelore në territorin e të cilit gjendet Prokuroria Themelore kompetente, siç përcaktohet në paragrafin 1 të këtij neni.

Neni 21

Caktimi i masave për sigurimin e pranisë së personit në procedurën e ekstradimit

1. Në mënyrë që të sigurohet prania e personit të kërkuar gjatë procedurës së ekstradimit, Prokuroria Themelore vepron në përputhje me dispozitat e Kodit të Procedurës Penale.
2. Gjyqtari kompetent i procedurës paraprake i Gjykatës Themelore, i përcaktuar sipas nenit 20 paragrafi 3. të këtij ligji, do të lirojë menjëherë personin nëse:
 - 2.1. ekziston njëra nga situatat e përmendura në nenin 6 paragrafi 2. të këtij Ligji dhe personi deklaron vullnetin e tij apo saj për tu mos ekstraduar;
 - 2.2. personi nuk është i njëjti me atë të identifikuar në kërkesën për ekstradim ose në ndonjërin prej dokumenteve të përcaktuara në nenin 18 paragrafin 2. të këtij ligji;
 - 2.3. urdhër arresti apo dokumenti që ka sjellë deri tek arrestimi i personit është anuluar.
3. Prokuroria Themelore njofton Ministrinë për çdo vendim të marrë nga gjykata, në pajtim me këtë Nen.

Neni 22

Arrestimi i përkohshëm para pranimit të kërkesës për ekstradim

1. Edhe para pranimit të kërkesës për ekstradim, personi i kërkuar mund të arrestohet dhe paraburgoset për një periudhë maksimale prej dyzet (40) ditësh, në qoftë se shteti kërkues dorëzon tek Ministria kërkesën për arrest të përkohshëm, në të cilën ceket se dokumentet e referuara në nenin 18 paragrafi 2 të këtij ligji ekzistojnë dhe se një kërkesë për ekstradim do të paraqitet në kohën e duhur. Kërkesa për arrest të përkohshëm mund të dërgohet përmes mënyrës elektronike.
2. Njoftimet e INTERPOL-it që kërkojnë arrestimin e një personi me qëllim të ekstradimit, si dhe Urdhër Arrestet Evropiane kanë fuqi të njëjtë juridike me kërkesën për arrestim të përkohshëm.
3. Bazuar në kërkesën për arrestim të përkohshëm, prokurori i shtetit dhe policia kanë të drejtë të arrestojnë personin e kërkuar. Masa për sigurimin e pranisë së personit në procedurë duhet të konfirmohet nga gjyqtari kompetent i procedurës paraprake brenda dyzet e tetë (48) orëve prej ditës së arrestimit, duke marrë parasysh dispozitat e nenit 21 paragrafi 2. të këtij Ligji. Gjyqtari i procedurës paraprake, sipas detyrës zyrtare, e liron personin nëse kërkesa për ekstradim nuk është pranuar nga gjykata brenda dyzet (40) ditësh nga dita e arrestimit.
4. Lirimi nuk përjashton mundësinë e arrestimit të serishëm dhe ekstradimin e tij apo saj nëse kërkesa për ekstradim është pranuar më pas.
5. Kodi i Procedurës Penale zbatohet përveç nëse parashihet ndryshe me këtë ligj.

Neni 23

Procedura gjyqësore për ekstradim

1. Lejueshmëria e kërkesës për ekstradim shqyrtohet nga kolegji prej tre gjyqtarëve të Gjykatës Themelore Kompetente.
2. Nëse disa kërkesa për ekstradim janë parashtruar nga shtete të ndryshme në lidhje me personin e njëjtë, procedura do të bashkohet. Nëse procedurat janë në pritje nga gjykata të ndryshme, kompetente do të jetë gjykata që e para ka filluar procedurën për atë rast.
3. Gjykata mund të lejojë përfaqësuesin e shtetit kërkues të jetë i pranishëm në procedurë.
4. Brenda tri (3) ditësh nga data e marrjes së kërkesës për ekstradim, gjykata mban seancën dëgjimore në prani të prokurorit të shtetit, personit të kërkuar dhe mbrojtësit të tij. Nëse personi i kërkuar nuk ka mbrojtës, kryetari i trupit gjykues i emëron mbrojtësin sipas detyrës zyrtare.

5. Në fillim të seancës kryetari i trupit gjykues informon personin për të drejtat e tij/saj në bazë të Kushtetutës së Republikës së Kosovës dhe Kodit të Procedurës Penale. Gjykata do të marr në pyetje të pandehurin në lidhje me rrethanat e tij apo të saj personale dhe në veçanti në lidhje me shtetësinë e tij/saj.

6. Gjykata do të pyes personin nëse ai ose ajo pajtohet me ekstradimin dhe do të informojë atë për pasojat ligjore të një procedure të thjeshtuar të ekstradimit. Nëse personi është dakord, gjykata do të veprojë në pajtim me nenin 24 të këtij ligji.

7. Nëse personi nuk e jep pëlqimin për ekstradimin e thjeshtuar dhe kundërshton ekstradimin, gjykata do ta shtyjë seancën dhe do të japë një afat prej dyzet e tetë (48) orësh në mënyrë që personi i kërkuar të tregoj arsyet mbi të cilat ai/ajo e kundërshton ekstradimin. Kundërshtimi mund të bazohet vetëm në faktin se personi nuk është personi i kërkuar nga shteti kërkues ose se nuk janë plotësuar kushtet që e lejojnë ekstradimin.

8. Gjykata mund të caktojë një afat tjetër prej dyzet e tetë (48) orësh për prokurorin që të jetë në gjendje të reagoj ndaj kundërshtimit të bërë nga personi i kërkuar.

9. Nëse vlerësohet se informacioni i dhënë nga shteti kërkues nuk është i mjaftueshëm për të marrë vendim, gjykata mund të paraqes kërkesë në Ministri për informata shtesë, e cila pastaj do të adreson kërkesën tek shteti kërkues. Gjykata mund të caktojë një afat kohor për pranimin e saj.

10. Gjykata mund të vlerësoj çdo provë tjetër që e konsideron si të nevojshme.

11. Në rastet kur ndaj personave që kërkohen të ekstradohen, janë duke u zhvilluar procedura penale në Republikën e Kosovës, Gjykata do ta evidentoj atë në procesverbal dhe poashtu do ta njoftoj Ministrinë. Në këto raste Gjykata do të provojë mundësitë e ngrirjes së çdo prone të të pandehurit për të siguruar shpërblimin e palës së dëmtuar sa i përket procedurës penale në Republikën e Kosovës.

Neni 24

Procedura e thjeshtësuar për ekstradim

1. Ministria mund të pajtohet që personi i kërkuar të ekstradohet nëpërmjet një procedure të thjeshtuar të ekstradimit me kusht që edhe personi të jep pëlqimin dhe që shteti kërkues pranon ekstradimin përmes procedurës së thjeshtuar.

2. Pëlqimi i paraparë në paragrafin 1. të këtij neni do të jepet para gjykatës kompetente dhe do të regjistrohet në pajtim me dispozitat e Kodit të Procedurës Penale, duke u siguruar që pëlqimi është dhënë mbi bazën vullnetare dhe se personi është në dijeni për pasojat që do të rrjedhin. Pëlqimi i dhënë nuk mund të tërhiqet.

3. Personi mund gjithashtu të deklarojë se ai/ajo heq dorë nga përfitimi prej parimit të specialitetit të paraparë në nenin 30 paragrafi 3. të këtij ligji .

4. Nëse gjykata konstaton se ekstradimi i thjeshtuar është i pranueshëm, ajo do të përmend atë në vendim, dhe do të vendos mbi masat për sigurimin e pranisë së personit deri në dorëzim. Vendimi është përfundimtar.

5. Kur personi i kërkuar është subjekt i kërkesës për arrestim të përkohshëm në pajtim me nenin 22 të këtij ligji, kërkesa për ekstradim dhe dokumentet mbështetëse në përputhje me nenin 18 paragrafi 2. të këtij ligji nuk do të jetë e nevojshme të paraqitet në rast të ekstradimit të thjeshtësuar. Informatat e mëposhtme të ofruara nga shteti kërkues do të konsiderohen si të mjaftueshme për qëllimin e ekstradimit të thjeshtuar:

5.1. identiteti i personit të kërkuar, përfshirë edhe shtetësinë e tij apo të saj kur është në dispozicion;

5.2 organi që kërkon arrestimin;

5.3 informata mbi ekzistencën e një urdhër arresti apo dokumenti tjetër që ka të njëjtin efekt ligjor apo të një vendimi të detyrueshëm;

5.4 natyra dhe përshkrimi ligjor i veprës penale, dënimin maksimal apo dënimin e shqiptuar në aktgjykimin e formës së prerë, duke përfshirë edhe nëse ndonjë pjesë e aktgjykimit tashmë është zbatuar;

5.5 informata në lidhje me parashkrimin;

5.6 një përshkrim të rrethanave në të cilat është kryer vepra, duke përfshirë kohën, vendin dhe shkallën e përfshirjes së personit të kërkuar;

5.7 në rastet kur kërkohet ekstradimi për zbatimin e një vendimi të formës së prerë, nëse vendimi është dhënë në mungesë, në këtë rast dispozitat e nenit 18 paragrafi 2.4. të këtij ligji zbatohen *mutatis mutandis*.

6. Gjykata, pa ndonjë vonesë, do të lajmërojë Ministrinë në lidhje me vendimin e lëshuar në pajtim me këtë nen.

7. Ekstradimi përmes procedurës së thjeshtësuar do të ketë efekte dhe pasoja të njëjta ligjore sikur ekstradimi i lejuar përmes procedurës së rregullt.

Neni 25
Dorëzimi i sendeve në procedurën e ekstradimit

1. Në kërkesën e shtetit kërkues, në përputhje me ligjin vendor, gjykata kompetente do konfiskoj dhe dorëzoj sendet që mund të përdoren si provë, apo të cilat janë fituar si rezultat i veprës penale ose janë përdorur në kryerjen e veprës penale.
2. Sendet e parapara në paragrafin 1. të këtij neni do të dorëzohen në shtetin kërkues nëse kërkesa për ekstradim është pranuar, por ekstradimi nuk është realizuar si pasojë e vdekjes ose arratisjes së personit të kërkuar.
3. Nëse sendet dhe materialet e parapara në paragrafin 1. të këtij neni i nënshtrohen sekuestrimit ose konfiskimit në Republikën e Kosovës, në lidhje me ndonjë procedurë penale që është në zhvillim e sipër, ato përkohësisht mund të mbahen ose dorëzohen me kusht që të rikthehen në Republikën e Kosovës.
4. Në rastet kur është fituar e drejta nga Republika e Kosovës ose nga palët e treta në Kosovë rreth artikujve dhe materialeve të referuara në paragrafin 1. të këtij neni, ata duhet të kthehen në Republikën e Kosovës, pa pagesë dhe sa më shpejt që të jetë e mundur pas përfundimit të gjykimit.

Neni 26
Vendimi për lejueshmërinë e ekstradimit

1. Nëse kolegji prej tre gjyqtarësh të Gjykatës Themelore kompetente gjen se kushtet ligjore për lejueshmërinë e kërkesës për ekstradim janë plotësuar, atëherë nxjerr vendim për lejueshmërinë e ekstradimit.
2. Personi i kërkuar mund të parashtojë ankesë kundër këtij vendimi në Gjykatën e Apelit, brenda tre (3) ditëve nga marrja e vendimit.
3. Ankesa e shtynë ekzekutimin e vendimit.

Neni 27
Vendimi për mos-lejueshmërinë e ekstradimit

1. Nëse kolegji prej tre (3) gjyqtarëve të Gjykatës Themelore kompetente gjen se kërkesat ligjore për ekstradim nuk janë përmbushur, nxjerr vendim me të cilin nuk e lejon kërkesën për ekstradim.
2. Prokuroria Themelore mund të parashtojë ankesë kundër këtij vendimi në afat prej tre (3) ditësh nga dita e dorëzimit të vendimit.

3. Nëse personi është në paraburgim, kolegji prej tre (3) gjyqtarësh, me kërkesë të Prokurorisë Themelore, mund të vendos që personi të mbetet në paraburgim derisa vendimi për refuzimin e ekstradimit bëhet i formës së prerë.

Neni 28 **Vendimi për ankesë**

1. Një panel prej tre gjyqtarësh në Gjykatën e Apelit do të vendos rreth ankesave, sipas dispozitave të Kodit të Procedurës Penale mbi ankesat kundër aktvendimeve.

2. Nëse Gjykata e Apelit gjen se ekstradimi është i lejueshëm, gjithashtu do të vendos për çdo masë për sigurimin e pranisë së personit deri në dorëzim.

Neni 29 **Dorëzimi i vendimit në Ministri**

Pas vendimit të formës së prerë, Gjykata Themelore kompetente ia dorëzon Ministrisë atë dhe çdo vendim tjetër relevant të marrë nga Gjykatat.

Neni 30 **Vendimi i Ministrisë**

1. Në rast se Gjykata ka vendosur në favor të ekstradimit, atëherë Ministri mund të jep pëlqim për ekstradim apo të refuzoj atë.

2. Ministri mund të shtyj ekstradimin e personit të kërkuar për arsye të procedurës tjetër penale që është duke u zhvilluar para organeve gjyqësore vendore kundër personit të kërkuar ose për arsye se personi është duke vuajtur dënimin në Republikën e Kosovës. Ministri mund të vendosë që përkohësisht të dorëzojë personin apo t'a dorëzoj atë nën kushte të caktuara, që janë përcaktuar me marrëveshje të përbashkët me shtetin kërkuar.

3. Ministri me vendimin me të cilin jep pëlqim për ekstradim mund të përcaktojë kushtet e mëposhtme:

3.1. ndaj personit i cili ekstradohet nuk mund të zhvillohet procedurë tjetër penale ose të dënohet për veprë tjetër penale të kryer para ekstradimit dhe për të cilën veprë ekstradimi nuk është lejuar;

3.2. personit nuk mund t'i shqiptohet dënim më i rëndë se sa ai që është dhënë;

3.3. personi nuk mund të dorëzohet apo ekstradohet tek shteti i tretë pa lejen e Ministrit.

4. Ministri i Drejtësisë mund të vendos edhe kushte të tjera për ekstradim.

5. Në rastet kur gjykata vendos se ekstradimi nuk është i lejueshëm, Ministri nxjerr vendim për refuzimin e ekstradimit.

6. Vendimi i Ministrit është i përfundimtar dhe ndaj tij mund të inicohet konflikti administrativ.

Neni 31

Ndjekja penale në rast të refuzimit të ekstradimit

Nëse ekstradimi është refuzuar, Prokuroria kompetente mund të iniciojë procedurë penale në Republikën e Kosovës kundër atij personi.

Neni 32

Komunikimi i Vendimit

Ministria e Drejtësisë ia komunikon menjëherë vendimin për ekstradim Shtetit kërkues nëpërmjet kanaleve të rregullta të komunikimit. Me vendimin për ekstradim gjithashtu do të njoftohet edhe Ministria e Punëve të Brendshme.

Neni 33

Dorëzimi i personit të kërkuar

1. Ministria me shtetin kërkues pajtohen lidhur me datën dhe vendin e dorëzimit. Shteti kërkues do të marrë përsipër personin brenda tridhjetë (30) ditëve nga dita e pranimit të vendimit për ekstradim. Bazuar në kërkesën e arsyetuar të shtetit kërkues, Ministria mund ta zgjasë këtë afat edhe për pesëmbëdhjetë (15) ditë tjera.

2. Policia dorëzon personin tek autoritetet e caktuara nga shteti kërkues në kohën dhe vendin e rënë dakord për dorëzim, së bashku me të gjitha sendet dhe materialet të identifikuar në nenin 25 të këtij ligji.

3. Nëse shteti kërkues nuk e mer përsipër personin që do të ekstradohet, në pajtim me paragrafin 2. të këtij neni, personi në fjalë menjëherë do të lirohet dhe Ministri mund të refuzoj një kërkesë të përsëritur për ekstradim në lidhje me të njëjtën vepër penale.

Neni 34
Kërkesat konkurruese për ekstradim

1. Kur disa shtete kërkojnë ekstradimin e të njëjtit person, Ministri i Drejtësisë vendos në cilin shtet personi i kërkuar do të ekstradohet.
2. Duke vendosur sipas paragrafit 1. të këtij neni, Ministri do të marrë parasysh kriteret e mëposhtme:
 - 2.1. vendin e kryerjes së veprës penale;
 - 2.2. rëndësinë e veprës penale;
 - 2.3. datat përkatëse të kërkesave për ekstradim;
 - 2.4. nëse kërkesat për ekstradim është parashtruar për qëllime të ndjekjes penale apo për vuajtje të dënimit;
 - 2.5. shtetësinë e personit të kërkuar.

Neni 35
Përsëritja e kërkesës për ekstradim

Nëse kërkesa për ekstradim është refuzuar, një kërkesë e re për ekstradim kundër të njëjtit person dhe për të njëjtën veprë penale mund të rishqyrtohet nëse është e mbështetur në elemente të reja të cilat nuk janë shqyrtuar në bazë të kërkesës së mëparshme.

Neni 36
Transiti nëpër territorin e Republikës së Kosovës

1. Ministria, mund të jap leje për kalim transit përmes territorit të Republikës së Kosovës të personit që ekstradohet nga një shtet në një tjetër, nëse një kërkesë e tillë është parashtruar nga shteti përkatës.
2. Transiti i personave për qëllime të ekstradimit për një veprë penale të paraparë në nenet 15, 16 ose që është në kundërshtim me paragrafin 2. të nenit 55 të këtij ligji nuk është i lejuar.
3. Ministria mund të refuzojë kërkesën për transit:
 - 3.1. nëse personi i ekstraduar është shtetas i Republikës së Kosovës;

3.2. në qoftë se vepra penale për të cilën personi është duke u ekstraduar nuk konsiderohet si vepër penale nga ligji vendor.

4. Personi në transit mund të mbahet në paraburgim brenda territorit të Republikës së Kosovës vetëm për kohën e nevojshme për transit.

5. Nëse një person kalon përmes transportit ajror dhe nuk është planifikuar aterimi në territorin e Republikës së Kosovës, leja e referuar në paragrafin 1. nuk është e nevojshme. Megjithatë, Ministria duhet të njoftohet lidhur me tranzitin. Në rast të aterimit të pa planifikuar, ky njoftim duhet të trajtohet si kërkesë për transit. Njoftimi duhet të përmbaj emrin dhe shtetësinë e personit të ekstraduar, shtetin ku personi ekstradohet dhe kohën e kalimit tranzit ajror.

NËNKREU II

EKSTRADIMI NGA SHETI I HUAJ NË KOSOVË

Neni 37

Kërkesa për ekstradim

1. Ekstradimi i personit kundër të cilit është lëshuar urdhër arrest, aktvendim për caktimin e paraburgimit ose është i dënuar me vendim të formës së prerë nga organet gjyqësore vendore, mund të kërkohet nga shteti në territorin e të cilit personi është apo besohet të gjendet.

2. Deri në paraqitjen e aktakuzës, prokurori kompetent i shtetit mund të kërkojë nga Ministria të kërkoj ekstradimin nga një shtet tjetër. Pas paraqitjes së aktakuzës gjykata kompetente mund të kërkoj nga Ministria që të kërkoj ekstradimin nga një shtet tjetër.

3. Kërkesa për ekstradim së bashku me dokumentet dhe informatat e përcaktuara në nenin 18, paragrafin 2. të këtij ligji, duhet të paraqitet tek shteti i kërkuar përmes kanaleve të përcaktuara në nenin 4 të këtij ligji.

4. Kërkesa për ekstradim duhet të përmbaj poashtu një kërkesë për të gjitha të dhënat relevante, duke përfshirë të gjitha deklaratat e dhëna nga personi, ekstradimi i të cilit është kërkuar si dhe të gjitha sendet e identifikuara në nenin 22 të këtij ligji, nëse është e nevojshme.

Neni 38

Kërkesa për arrestim të përkohshëm me qëllim të ekstradimit

1. Organi kompetent gjyqësor, që është i ngarkuar me rastin, mund të kërkojë nga Ministria të dorëzoj tek shteti i huaj ku personi i kërkuar është lokalizuar, kërkesën për arrest të përkohshëm të personit në pritje të ekstradimit. Në raste urgjente Ministria mund të paraqesë kërkesën e tillë drejtpërdrejtë.
2. Kërkesa për arrestim të përkohshëm me qëllim të ekstradimit duhet të theksoj se dokumentet e parapara në nenin 18 paragrafi 2. të këtij ligji ekzistojnë dhe duhet të konfirmoj se ekstradimi do të kërkohej përmes kanaleve të rregullta në kohën e duhur.

Neni 39

Parimi i specialitetit dhe kushtet e tjera

1. Personi i ekstraduar në Republikën e Kosovës nuk do të ndiqet penalisht ose dënohet për ndonjë veprë penale të kryer para dorëzimit të tij apo saj, përveç veprës penale për të cilën është lejuar ekstradimi, me përjashtim të rasteve të mëposhtme:

1.1. kur shteti i kërkuar jep pëlqimin. Kërkesa për pëlqim mund të dërgohet nga Ministria dhe të shoqërohet me dokumentet e përmendura në nenin 18 të këtij ligji dhe procesverbalin e çdo deklaratë të dhënë nga personi i ekstraduar në lidhje me veprën penale në fjalë;

1.2. kur ky person, pasi ka pasur mundësinë të largohet nga territori i Republikës së Kosovës, nuk e ka bërë këtë brenda dyzetepesë (45) ditëve nga lirimi përfundimtar i tij apo saj, ose pas largimit është kthyer në territorin e Republikës së Kosovës.

2. Kur ekstradimi i dhënë, është kushtëzuar në lidhje me llojin dhe peshën e dënimit, gjykata do t'i përmbahet këtyre kushteve gjatë shqiptimit të dënimit. Nëse është i përfshirë zbatimi i një dënimi tashmë të shqiptuar, gjykata e cila e ka gjykuar rastin në shkallën e fundit, do të ndryshoj vendimin dhe të shqiptoj dënim në pajtim me kushtet e ekstradimit.

3. Nëse personi i ekstraduar ka qenë në paraburgim në shtetin e huaj për veprën penale për të cilën ai apo ajo është ekstraduar, koha e kaluar në paraburgim llogaritet në dënimin e shqiptuar.

4. Autoritetet vendore respektojnë të gjitha kushtet e tjera të përcaktuara nga shteti i kërkuar.

Neni 40
Procedura pas arrestimit në bazë të urdhër kërkimit ndërkombëtar

Nëse personi i kërkuar është arrestuar në një shtet të huaj në bazë të urdhër kërkimit ndërkombëtar të lëshuar nga INTERPOL-i, Ministria menjëherë e dorëzon tek ai shtet kërkesën për ekstradim në Republikën e Kosovës.

KREU III
TRENSFERIMI I PROCEDURËS PENALE

NËNKREU I
TRANSFERIMI I PROCEDURËS PENALE NGA SHTETET E HUAJA NË
REPUBLIKËN E KOSOVËS

Neni 41
Parimet

Procedura penale e filluar apo e cila pritët të filloj në një shtet tjetër mund të transferohet në Republikën e Kosovës me kërkesën e atij shteti.

Neni 42
Kushtet për pranimin e transferimit të procedurës penale

1. Transferimi i procedurës penale mund të pranohet nga Republika e Kosovës vetëm nëse vepra penale e cila është subjekt i kërkesës për transferim të procedurës penale, konsiderohet vepër penale edhe në Republikën e Kosovës.

2. Transferimi i procedurës penale mund të pranohet në një nga rastet e mëposhtme:

2.1. personi i dyshuar është banor i përhershëm i Republikës së Kosovës;

2.2. personi është shtetas i Republikës së Kosovës, ose Kosova është shteti i origjinës i tij apo saj;

2.3. personi është duke vuajtur ose duhet të vuaj dënimin me heqje lirie në Republikën e Kosovës;

2.4. kundër personit të dyshuar në Republikën e Kosovës është duke u ndërmarrë procedurë për të njëjtën apo vepër penale tjetër;

2.5. në qoftë se konsiderohet se transferimi i procedurës është i garantuar në interes të gjetjes së të vërtetës dhe në veçanti që nëse provat më të rëndësishme gjenden në Republikën e Kosovës;

2.6. nëse një dënim do të shqiptohej dhe nëse konsiderohet se zbatimi i tij në Republikën e Kosovës mund të përmirësojë perspektivën për rehabilitim social të personit të dënuar.

Neni 43

Refuzimi i transferimit të procedurës penale

1. Transferimi i procedurës penale mund të refuzohet në qoftë se:

1.1. konsiderohet që vepra për të cilin është kërkuar transferimi i procedurës penale është e natyrës politike apo ushtarake;

1.2. organet gjyqësore të shtetit të kërkuar nuk janë kompetent për të ndjekur atë vepër penale.

2. Transferimi i procedurës penale refuzohet në rastet kur ekziston ndonjë prej rrethanave që nuk lejojnë fillimin e procedurës penale të parashikuar me legjislacionin vendor.

Neni 44

Tërheqja e pranimi

1. Pranimi i transferimit mund të tërhiqet kur:

1.1. bëhet e qartë që prania e personit të dyshuar nuk mund të sigurohet në seancat gjyqësore në Republikën e Kosovës ose që dënimi i cili mund të shqiptohet nuk do të mund të zbatohet në Kosovë;

1.2. në qoftë se përpara se çështja të jetë paraqitur në gjykatë bëhet e qartë një prej arsyeve për refuzim, të parashikuara në nenin 43 të këtij ligji;

1.3. në raste të tjera, në qoftë se shteti kërkues pajtohet.

Neni 45
Kërkesa për transferimin e procedurës penale

1. Kërkesa për transferim të procedurës penale duhet të paraqitet me shkrim tek Ministria dhe do të shoqërohet nga dokumente origjinale apo kopje të vërtetuara të dosjes penale, bashkangjitur me shkresa tjera të nevojshme.
2. Shteti kërkues do të njoftojë Ministrinë lidhur me çdo veprim procedural të kryer ose mbi masat e ndërmarra pas dërgimit të kërkesës që ka të bëjë me procedurën penale. Këtij komunikimi duhet bashkangjitur dokumentet përkatëse.

Neni 46
Veprimi lidhur me kërkesë

1. Pas pranimi të kërkesës për transferimin e procedurës penale, Ministria do të përcjellë menjëherë atë tek Prokuroria kompetente sipas Kodit të Procedurës Penale, me qëllim që të vendos të pranoj transferimin apo jo.
2. Vendimi i përmendur në paragrafin 1. të këtij neni përcillet menjëherë tek Ministria për përcjellje të mëtutjeshme tek shteti kërkues

Neni 47
Komunikimi i vendimit

1. Ministria do t'i komunikojë shtetit kërkues vendimin mbi pranimin apo refuzimin e kërkesës për transferim të procedurës penale.
2. Ministria njofton shtetin kërkues për vendimin final të marrë si rezultat i transferimit të procedurës penale. Shtetit kërkues i përcillet një kopje e vërtetuar e vendimit të shqiptuar.

Neni 48
Vlefshmëria e veprimeve të marra në shtetin kërkues

1. Çdo veprim që i përket procedurës që do të transferohet i ndërmarrë në shtetin kërkues në përputhje me ligjin dhe rregulloret e tij, do të jetë i barasvlershëm në Republikën e Kosovës, sikur të ishte ndërmarrë nga organet vendore, me kusht që ato veprime janë në përputhje me ligjin vendor.
2. Çdo veprim i cili ndërpret afatin e parashkrimit dhe që është ndërmarrë në mënyrë të vlefshme në shtetin kërkues do të ketë efekt të njëjtë në Republikën e Kosovës.

Neni 49
Procedura e filluar në bazë të padisë private

1. Nëse fillimi i procedurës varet nga padia private në Republikën e Kosovës dhe në shtetin kërkues, atëherë padia private e ngritur në shtetin kërkues ka efekt të njëjtë juridik sikur të ishte ngritur në Republikën e Kosovës.
2. Nëse padia private është e domosdoshme vetëm në Republikën e Kosovës, transferimi i procedurës penale mund të pranohet edhe në mungesë të saj në qoftë se personi i cili ka të drejtë ta paraqes atë nuk ka paraqitur kundërshtim brenda afatit prej një muaji nga data e pranimit të njoftimit nga organi kompetent lidhur me te drejtën e tij apo saj për të kundërshtuar.

NËN KREU II
TRANSFERIMI I PROCEDURËS NGA KOSOVA TEK NJË SHTET TJETËR

Neni 50
Parimet

Nëse dyshohet se personi ka kryer vepër penale të paraparë me ligjin në fuqi në Republikën e Kosovës, organet gjyqësore vendore, në pajtim me dispozitat e këtij ligji, mund t'i kërkojnë shtetit tjetër marrjen përsipër të procedurës penale, sipas kushteve të përcaktuara në këtë Kapitull.

Neni 51
Pezullimi i Përkohshëm i Procedurës Penale në Republikën e Kosovës

1. Organet gjyqësore në Republikën e Kosovës mund të pezullojnë përkohësisht procedurën penale kundër një personi, vetëm në rastet kur janë plotësuar kushtet e parapara me këtë ligj.
2. Çdo vendim për pezullim të procedurës penale duhet të konsiderohet si i përkohshëm derisa shteti i kërkuar të njoftoj Ministrinë për vendimin për pranimin e transferimit të procedurës penale.

Neni 52
Kushtet për transferimin e procedurës penale

1. Procedura penale mund të transferohet nëse:

- 1.1. personi i dyshuar është shtetas i shtetit të kërkuar ose shteti i kërkuar është shteti i tij i origjinës;
- 1.2. personi i dyshuar është duke vuajtur ose duhet të vuaj një dënim me burgim në shtetin e kërkuar;
- 1.3. shteti i kërkuar ka filluar procedurën penale për të njëjtën vepër ose vepra të tjera penale kundër personit të dyshuar;
- 1.4. konsiderohet se transferimi i procedurës është i arsyetuar në interes të arritjes të së vërtetës dhe në veçanti nëse provat më të rëndësishme gjenden në shtetin e kërkuar;
- 1.5. nëse do të shqiptohej një dënim, ekzekutimi i dënimit në shtetin e kërkuar do t'i shërbente rehabilitimit më të mirë social të personit të dënuar;
- 1.6. prezenca e personit të dyshuar në shqyrtimin gjyqësor në Republikën e Kosovë nuk mund të sigurohet, ndërsa një gjë e tillë mund të bëhet në shtetin e kërkuar;
- 1.7. dënimi me burgim, nëse do të shqiptohej, nuk do të mund të ekzekutohej as përmes ekstradimit apo nëse është refuzuar kërkesa për ekstradim.

Neni 53

Organi gjyqësor që parashtron kërkesën për transferim

1. Para ngritjes së aktakuzës, kërkesa për transferim të procedurës penale duhet të paraqitet nga prokurori kompetent i shtetit. Pas ngritjes së aktakuzës, kërkesa duhet të paraqitet nga gjykata kompetente.
2. Kërkesat për transferimin e procedurës duhet të dërgohen në Ministri së bashku me komplet dosjen e lëndës.

Neni 54

Efektet e transferimit

1. Kur kërkesa për transferim është parashtruar, organet gjyqësore vendore nuk mund të ndjekin penalisht më tutje personin për veprën penale që është subjekt i kërkesës apo të zbatojnë një vendim të shqiptuar më parë në Republikën e Kosovës kundër tij apo saj për atë vepër penale. Megjithatë përderisa nuk është pranuar vendimi i shtetit të kërkuar lidhur me kërkesën për transferim të procedurës, organet gjyqësore vendore e ruajnë të drejtën të ndërmarrin të gjitha masat e ndjekjes, me përjashtim të sjelljes së çështjes në gjykatë.

2. E drejta e ndjekjes do t'i kthehet organeve gjyqësore vendore nëse:

2.1. shteti i kërkuar e njofton Ministrinë rreth vendimit për të mos ndërmarrë veprime në lidhje me kërkesën;

2.2. shteti i kërkuar e njofton Ministrinë rreth vendimit për refuzimin e pranimit të kërkesës;

2.3. shteti i kërkuar e njofton Ministrinë rreth vendimit për tërheqjen e pranimit të kërkesës;

2.4. shteti i kërkuar e njofton Ministrinë rreth vendimit për të mos filluar apo ndërprerë procedurën;

2.5. organi vendor që ka bërë kërkesën e tërheq atë para se shteti i kërkuar të njoftoj rreth ndonjë vendimi për të vepruar në lidhje me kërkesën.

3. Vendimi i formës së prerë i shpallur në shtetin e kërkuar prodhon të njëjtat efekte si të ishte vendim i shpallur në Republikën e Kosovës.

KREU IV TRANSFERIMI I PERSONAVE TË DËNUAR

NËNKREU I TRANSFERIMI I PERSONAVE TË DËNUAR NGA REPUBLIKA E KOSOVËS TEK SHTETI TJETËR

Neni 55 Parimet

Personi i cili është dënuar me burgim në Republikën e Kosovës mund të transferohet në shtetin tjetër, me qëllim të mbajtjes së dënimit apo pjesës së mbetur të dënimit.

Neni 56 Kushtet për Transferim

1. Në përputhje me këtë .igj, personi i dënuar mund të transferohet vetëm pas plotësimit të kushteve në vijim:

1.1. personi është shtetas i shtetit zbatues;

1.2. aktgjykimi është i formës së prerë;

1.3. në kohën e pranimin të kërkesës për transferim, personi i dënuar ka ende të paktën gjashtë (6) muaj të dënimit për të vuajtur apo nëse dënimi është i pacaktuar;

1.4. personi i dënuar pajtohet me transferimin, ose duke marrë parasysh moshën ose gjendjen e tij apo saj fizike apo mendore, një pëlqim i tillë jepet nga përfaqësuesi i autorizuar;

1.5. shteti zbatues pajtohet për transferim.

2. Transferimi i personit të dënuar nuk lejohet nëse:

2.1. ka dyshime se personi i kërkuar për transferim mund t'i nënshtrohet torturës, dënimeve apo trajtimeve tjera mizore, çnjerëzore ose poshtëruese.

2.2. ka arsye serioze për të besuar se, nëse personi i kërkuar transferohet, ai apo ajo do të ndiqet penalisht ose të dënohet për shkak të racës, fesë, shtetësisë, përkatësisë në një grup të caktuar shoqëror ose bindjeve politike, ose që gjendja e tij apo saj do të vështirësohej edhe më shumë për shkak të njërës nga këto arsye.

3. Në raste të veçanta, Ministria mund ta miratojë kërkesën për transferim edhe nëse kohëzgjatja e dënimit të mbetur për tu vuajtur është më e shkurtër se ajo e përcaktuar në paragrafin 1.3. të këtij neni.

4. Ministria në pranimin e kërkesës për transferim mund të përcaktojë kushtet e mëposhtme:

4.1. personi që do të transferohet nuk do të ndiqet penalisht ose të dënohet për një vepër tjetër penale të kryer para transferimit;

4.2. personit nuk mund t'i shqiptohet dënim më i rëndë se sa ai që është dhënë;

4.3. personi nuk mund të dorëzohet apo ekstradohet tek shteti i tretë pa lejen e Ministrisë;

5. Ministria mund të vendos edhe kushte të tjera për transferim.

Neni 57

Obligimi për dhënie të informatave

1. Shtetasi i huaj i dënuar me vendim të formës së prerë në Republikën e Kosovës duhet të informohet për dispozitat e këtij Kapitulli.
2. Nëse personi i dënuar me aktgjykim të formës së prerë ka shprehur interes për t'u transferuar në pajtim me këtë Ligj, Ministria mund të njoftoj shtetin tjetër përkatës
3. Njoftimi përmban:
 - 3.1. emrin, datën dhe vendin e lindjes së personit të dënuar;
 - 3.2. adresën e tij apo saj, nëse ka në territorin e shtetit zbatues;
 - 3.3. përshkrimin e fakteve mbi të cilat është bazuar dënimi; dhe
 - 3.4. natyrën dhe kohëzgjatjen e dënimit dhe datën e fillimit të zbatimit të dënimit.
4. Nëse personi i dënuar i ka shprehur interesimin për transferim shtetit zbatues, Ministria në bazë të kërkesës së shtetit zbatues i komunikon atij Shteti të dhënat e përmendura në paragrafin 3. të këtij neni.
5. Personi i dënuar njoftohet me shkrim në gjuhën të cilën ai apo ajo e kupton, për çdo veprim të ndërmarrë nga autoritetet e Republikës së Kosovës ose nga shteti zbatues në përputhje me paragrafin 4. të këtij neni, si edhe çdo vendim nga secili shtet lidhur me kërkesën për transferim.

Neni 58

Pëlqimi dhe Konfirmimi

Organi korrektues apo zyrtari i autorizuar duhet të sigurojë që personi i cili jep pëlqimin për transferim, këtë e bën në mënyrë vullnetare dhe me vetëdije të plotë për pasojat ligjore.

Neni 59

Kërkesa për transferim dhe dokumentet mbështetëse

1. Kërkesa për transferim e Ministrisë tek shteti tjetër duhet të bëhet në mënyrë të shkruar.
2. Kërkesa duhet të mbështetet nga dokumentet në vijim:
 - 2.1. origjinali apo kopja e vërtetuar e Aktgjykimit dhe ekstrakti i ligjit relevant;

2.2. deklaratën nga institucioni korrektues mbi masën e dënimit të mbajtur, përfshirë informatat e kohës se kaluar në paraburgim apo çdo informatë tjetër lidhur me zbatimin e dënimit;

2.3. deklaratë me shkrim për dhënien e pëlqimit për transferim nga i dënuari;

2.4. kur është e nevojshme, raport mjekësor apo social mbi të dënuarin, informata lidhur me trajtimin e tij apo saj në Republikën e Kosovës, dhe çdo rekomandim tjetër lidhur me trajtimin e tij në shtetin zbatues.

3. Para dërgimit të kërkesës për transferim, Ministria mund të kërkojë nga shteti zbatues të sigurojë:

3.1. dokument apo deklaratë me të cilën vërtetohet se personi i dënuar është shtetasi i atij shteti;

3.2. deklaratë mbi procedurën e zbatimit të dënimit, në vazhdimin e ekzekutimit të dënimit apo përmes përshtatjes së dënimit.

Neni 60

Transferimi i personave të dënuar në bazë të urdhrit për deportim apo dëbim

1. Ministria mund të jap pëlqimin për transferimin e personit të dënuar pa pëlqimin e tij apo saj, kur është i shqiptuar urdhri për dëbim apo deportim apo ndonjë masë tjetër, sipas së cilit personi nuk lejohet të qëndrojë në territorin e Republikës së Kosovës pasi që ai apo ajo të lirohet.

2. Ministria mund të lejoj transferimin në bazë të paragrafit 1. të këtij neni vetëm pasi të jetë njoftuar me mendimin e personit të dënuar.

3. Ministria i ofron shtetit zbatues dokumentet në vijim:

3.1. deklaratë që përmban mendimin e personit të dënuar lidhur me transferimin e tij apo saj; dhe

3.2. kopjen e urdhrit për deportim apo dëbim apo ndonjë urdhri tjetër me të cilin personit i ndalohet qëndrimi në territorin e Republikës së Kosovës pasi që ai apo ajo është liruar nga burgju.

4. Kur një person është transferuar pa pëlqimin e tij apo saj, siç parashihet në këtë nen, Ministria në bazë të kërkesës së shtetit zbatues mund të autorizoj atë shtet që të ndjek penalisht, dënoj apo të mbajë personin e transferuar për një vepër penale të kryer para

transferimit. Autorizimi i tillë mund të jepet vetëm kur vepra penale për të cilën është kërkuar do t'i nënshtrohej ekstradimit sipas ligjit vendor ose kur ekstradimi do të përjashtohet vetëm për lartësinë e dënimit.

Neni 61 **Efektet e Transferimit**

1. Transferimi i personit të dënuar tek autoritetet e shtetit zbatues suspendon ekzekutimin e dënimit në Republikën e Kosovës.
2. Autoritetet e Republikës së Kosovës nuk do të ekzekutojnë dënimin nëse shteti zbatues konsideron se ekzekutimi i dënimit është përfunduar.

NËNKREU II **TRANSFERIMI I PERSONAVE TË DËNUAR NGA SHTETET TJERA NË** **REPUBLIKËN E KOSOVËS**

Neni 62 **Qëllimi dhe kushtet për transferim**

1. Ministria mund të lejoj transferimin e personit të dënuar nga shteti tjetër, në institucionet korrektuese të Republikës së Kosovës me qëllim të vuajtjes së dënimit apo pjesës së mbetur të dënimit, me kusht që vepra penale për kryerjen e të cilës personi është dënuar në shtetin dënues është vepër penale edhe në bazë të ligjit vendor.
2. Transferi mund të lejohet në bazë të kërkesës në të shkruar së paraqitur tek Ministria nga shteti dënues apo personi i dënuar ose nga një person i autorizuar nga ai apo ajo, nëse shteti dënues jep pëlqimin për transfer.
3. Nenet 56, 59 dhe 60 të këtij ligji zbatohen *mutatis mutandis*.

Neni 63 **Procedura e Ekzekutimit**

1. Personat që transferohen në bazë të këtij ligji i nënshtrohen njëres nga procedurave të e mëposhtme:

1.1. vazhdimit të ekzekutimit dënimit, kur shteti dënues është shtet anëtar i Bashkimit Europian, apo shtet me të cilin Republika e Kosovës ka marrëveshje ndërkombëtare me të cilat parasheh vazhdimin e dënimit;

1.2. konvertimit të dënimit, kur shteti dënues është shtet tjetër nga ata të përmendur në paragrafin 1.1. të këtij neni.

2. Gjykata Themelore e Prishtinës është gjykata kompetente për të vendosur lidhur me procedurën e përmendur sipas paragrafit 1. të këtij neni. Vendimet nuk mund të ankimohen.

Neni 64

Vazhdimi i ekzekutimit të dënimit

1. Në rastet e referuara në paragrafin 1.1. të nenit 63 të këtij ligji, gjykata kompetente do të lëshoj vendim me të cilin vazhdon ekzekutimin e dënimit të shqiptuar në Shtetin dënues. Gjykata është e detyruar t'i përmbahet natyrës ligjore dhe kohëzgjatjes së dënimit të shqiptuar në Shtetin dënues.

2. Në rast se dënimi i shqiptuar në Shtetin dënues, për nga natyra ose kohëzgjatja nuk përputhet me ligjin vendor, dënimi duhet të konvertohet në përputhje me nenin 65 të këtij ligji.

Neni 65

Konvertimi i Dënimit

1. Në rastet e referuara në paragrafin 1.2. të nenit 63 të këtij ligji, gjykata kompetente lëshon vendim me të cilin shqipton dënim në pajtim me ligjin vendor.

2. Gjykata gjatë konvertimit të dënimit duhet:

2.1. t'i përmbahet gjetjeve të paraqitura në gjykimin e shqiptuar nga shteti dënues;

2.2. të mos konvertojë dënimin me burgim në dënim me gjobë;

2.3. të llogaris në dënimin final kohën e mbajtur të dënimit në shtetin dënues nga personi i dënuar, dhe

2.4. të mos rëndo statusin penal të personit të dënuar dhe nuk është e lidhur me dënimin minimal të përcaktuar për atë vepër penale me ligjin e shtetit dënues.

3. Procedura e konvertimit duhet të përfundojë para transferimit të personit të dënuar.

Neni 66
Personat e arratisur nga shteti dënues

1. Në rastet kur shtetasi i Republikës së Kosovës është dënuar në shtetin e huaj me aktgjykim të formës së prerë, përmes arratisjes në Republikën e Kosovës tenton t'i ikë ekzekutimit të mëtejshëm të dënimit në atë shtet, me kërkesë të organit kompetent të huaj Ministria mund të pajtohet të merr përsipër ekzekutimin e dënimit në Republikën e Kosovës.

2. Me kërkesë të shtetit dënues, organi gjyqësor në Republikën e Kosovës mund që para pranimit të dokumenteve mbështetëse të kërkesës ose para vendimit mbi kërkesën, të arrestojë personin e dënuar apo të marrë çfarëdo mase tjetër për të siguruar që personi i dënuar të mbetet në territorin e Republikës së Kosovës, në pritje të vendimit lidhur me kërkesën. Kërkesa për arrest të përkohshëm duhet të përmbaj të dhënat e parapara në paragrafin 3. të nenit 60 të këtij ligji. Pozita juridike e personit të dënuar nuk duhet të rëndohet si rezultat i çfarëdo qoftë periudhe të kaluar në mbajtje, në pajtim me këtë paragraf.

3. Pëlqimi i personit të dënuar nuk kërkohet për transferimin e ekzekutimit të dënimit.

Neni 67
Garancia për personat e dënuar të transferuar pa pëlqimin e tyre

1. Çdo person i transferuar në Republikën e Kosovës pa vullnetin e tij apo saj sipas nenit 60 të këtij ligji, nuk do të ndiqet penalisht, dënohet apo mbahet për një veprë penale të kryer para transferimit të tij apo saj, përveç asaj për të cilën është shqiptuar dënimi që do të ekzekutohet, si dhe nuk do të privohet nga liria për ndonjë arsye tjetër përveç për veprën për të cilën është lejuar transferimi, përjashtimisht nëse shteti dënues e autorizon një gjë të tillë. Kërkesa për autorizim duhet të dorëzohet, e shoqëruar nga dokumentet përkatëse dhe procesverbalin e çdo deklaratë të bërë nga personi i dënuar.

2. Pavarësisht prej dispozitës së paragrafit 1. të këtij neni, organet gjyqësore vendore mund të marrin masa të nevojshme sipas ligjit vendor për të parandaluar parashkrimin.

Neni 68
Ndërprerja e ekzekutimit të dënimit

Ekzekutimi i dënimit përfundon kur Ministria njoftohet nga shteti dënues se ai shtet ka nxjerr vendim apo ndonjë veprim tjetër me të cilën dënimi pushon të jetë i ekzekutueshëm.

Neni 69
Informata mbi ekzekutimin e dënimit

1. Ministria duhet të njoftoj shtetin dënues në lidhje me ekzekutimin e dënimit:

1.1. kur e konsideron të përfunduar ekzekutimin e dënimit;

1.2. nëse personi i dënuar është arratisur nga mbajtja para se të përfundojë vuajtjen e dënimit.

Neni 70
Leja për kalim transit të personit të dënuar

1. Ministria, mund të lejoj kalimin transit të një personi të dënuar nga një shtet tek një tjetër përmes territorit të Republikës së Kosovës, në bazë të kërkesës të cilido shtet.

2. Kalimi transit i një personi për të vuajtur dënim për një vepër penale të parashikuar në nenet 15, 16 paragrafi 1., ose që do të ishte në kundërshtim me paragrafin 2. të nenit 55 të këtij ligji nuk është i lejuar.

3. Ministria mund të refuzojë kërkesën për të kaluar transit nëse:

3.1. personi i dënuar është shtetas i Republikës së Kosovës;

3.2. vepra për kryerjen e se cilës është shqiptuar dënimi nuk është paraparë si vepër penale në bazë të ligjit vendor.

4. Personi i dënuar mund të mbahet në mbajtje në territorin e Republikës së Kosovës vetëm për aq kohë sa nevojitet për kalimin transit.

5. Nëse një person do të transportohet në rrugën ajrore dhe nuk është planifikuar të ketë aterim në territorin e Republikës së Kosovës, leja e referuar në paragrafin 1 nuk është e nevojshme. Megjithatë Ministria duhet të njoftohet lidhur me transitin. Në rast të aterimit të paplanifikuar ky njoftim do të konsiderohet si kërkesë për transit. Njoftimi duhet të përmbaj emrin dhe shtetësinë e personit të transferuar, shtetin ku personi transferohet dhe kohën e kalimit tranzit ajror.

KREU V
NJOHJA DHE EKZEKUTIMI I AKTGJYKIMEVE

NËNKREU I
NJOHJA DHE EKZEKUTIMI I AKTGJYKIMEVE TË HUAJA NË REPUBLIKËN E
KOSOVËS

Neni 71
Parimet e përgjithshme

1. Aktgjykimet e formës së prerë të lëshuara nga gjykatat e huaja kundër qytetarëve ose banorëve të përhershëm të Republikës së Kosovës, mund të njihen dhe ekzekutohen në Republikën e Kosovës, sipas kushteve të parapara në këtë Kapitull, nëse aktgjykimi përmban lloje të dënimeve të parapara me ligj vendor.
2. Procedura për njohje dhe ekzekutim mund të fillohet vetëm në bazë të një kërkesë me shkrim të pranuar nga Ministria. Kërkesa duhet të shoqërohet nga origjinali apo kopja e vërtetuar e aktgjykimit që do të ekzekutohet si dhe nga dokumente tjera të nevojshme.
3. Pas shqyrtimit të kushteve formale të kërkesës, Ministria do të transmetojë atë së bashku me dokumentet mbështetëse të pranuar tek gjykata kompetente. Gjykata Themelore, në territorin e së cilës personi i dënuar banon ose ndodhet, do të jetë kompetente për të vendosur mbi kërkesën për njohjen dhe ekzekutimin. Nëse qëndrimi ose vendndodhja e personit nuk mund të përcaktohet, Gjykata Themelore e Prishtinës do të jetë kompetente.

Neni 72
Kushtet për njohje dhe ekzekutim

1. Gjykata kompetente do të refuzojë njohjen dhe ekzekutimin e një aktgjykimi të huaj vetëm në një nga situatat e mëposhtme:
 - 1.1. ekzekutimi do të ishte në kundërshtim me parimet themelore të sistemit juridik të Republikës së Kosovës;
 - 1.2. vepra penale për të cilën dënimi është dhënë është e një natyre politike apo e natyrës ushtarake;
 - 1.3. ekzistojnë arsye serioze për të besuar se aktgjykimi është shqiptuar duke marrë parasysh kombësinë, racën, fenë, apo bindjen politike;

1.4. vepra penale për të cilën është shqiptuar aktgjykimi në shtetin tjetër, është subjekt i një aktgjykimi final apo i një procedure në Republikën e Kosovës;

1.5. në bazë të ligjit vendor dënimi i shqiptuar nuk mund të ekzekutohet për shkak të parashkrimit, ose për shkak se është falur;

1.6. Aktgjykimi është dhënë në mungesë, përveç atëherë kur shteti kërkues ofron informata që dëshmojnë se në bazë të ligjit të vet, personi është njoftuar personalisht apo përmes një përfaqësuesi kompetent për vendin dhe kohën e gjyqimit që ka rezultuar në dhënien e aktgjyqimit në mungesë, apo nëse personi ka deklaruar tek autoriteti kompetent i shtetit kërkues që ai apo ajo nuk e kundërshton rastin, ose nuk ka kërkuar rigjykim apo nuk ka parashtruar ankesë.

2. Nëse shteti kërkues nuk i ofron informatat e përmendura në paragrafin 1.6. të këtij neni, personit të dënuar në mungesë do t'i ofrohet mundësia të paraqes kundërshtim për njohjen dhe ekzekutim në afatin prej njëzet (20) ditëve. Nëse brenda këtij afati personi nuk ka kundërshtuar njohjen dhe ekzekutimin aktgjyqimi i dhënë në mungesë mund të njihet dhe ekzekutohet

3. Në të gjitha rastet e tjera aktgjyqimi i huaj do të njihet dhe deklarohet i ekzekutueshëm nga gjykata kompetente, nëse vepra penale për të cilën është dhënë aktgjyqimi do të konsiderohej vepër penale nëse do të kryhej në territorin e Republikës së Kosovës dhe personi do të konsiderohej penalisht i përgjegjshëm.

Neni 73 **Procedura gjyqësore**

1. Gjkata, në kolegji prej tre gjyqtarësh, do të jep aktgjykim lidhur me njohjen e aktgjyqimit të huaj dhe ekzekutimin e dënimit të shqiptuar.

2. Para shpalljes së aktgjyqimit, gjykata do të dëgjoj mendimin e personin dhe të prokurorit kompetent. Gjkata do t'i përmbahet gjendjes faktike siç paraqitet në përmbajtjen e vendimit të huaj.

3. Në dispozitiv të aktgjyqimit gjykata shënon në tërësi dispozitivin e aktgjyqimit të gjykatës së huaj dhe emrin e gjykatës së huaj.

4. Gjkata shqipton dënim sipas ligjit vendor. Në arsyetim të aktgjyqimit, gjykata do të ofroj arsyet në bazë të të cilave dënimi është shqiptuar. Nëse dënimi nuk është i përputhshëm me ligjin vendor, Gjkata mund të përshtatë dënimin vetëm kur ai dënim tejkalon maksimumin e dënimit të paraparë nga ligji vendor për vepra penale të ngjashme. Nëse dënimi i shqiptuar nga gjykata e huaj është nën minimumin e dënimit që mund të shqiptohet në bazë të ligjit

vendor, Gjykata nuk do të jetë e lidhur me atë minimum dhe do të shqiptoj dënim që korrespondon me dënimin e shqiptuar në shtetin kërkues.

5. Çdo pjesë e dënimit të shqiptuar nga gjykata e huaj dhe koha e kaluar në paraburgim që është mbajtur nga personi në shtetin kërkues apo në Republikën e Kosovës do të llogaritet në dënimin final.

6. Kundër aktgjykimit vendor mund të ushtrohet ankesë nga prokurori, personi i dënuar apo mbrojtësi i tij apo saj, në përputhje me dispozitat e Kodit të Procedurës Penale.

7. Personi për të cilin është paraqitur në Ministri kërkesa për njohje dhe ekzekutim të aktgjykimit, mund të arrestohet dhe të mbahet në përputhje me dispozitat e Kodit të Procedurës Penale.

Neni 74

Ekzekutimi i dënimit me gjobë dhe konfiskimi i parave

1. Kur është pranuar kërkesa për ekzekutim të dënimit me gjobë ose për konfiskim të parave, Gjykata konverton këtë shumë në valutën që është në qarkullim në Republikën e Kosovës sipas kursit të këmbimit të regjistruar nga banka qendrore e vlefshme në ditën kur është marrë vendimi. Në këtë mënyrë, Gjykata do të caktojë vlerën e dënimit me gjobë apo shumën që do të konfiskohet, e cila nuk mund të tejkalojë maksimumin e përcaktuar me ligj vendor për veprën e njëjtë penale.

2. Kur kërkesa për konfiskim ka të bëjë me një send të veçant, atëherë Gjykata mund të urdhërojë konfiskimin e atij sendi vetëm nëse konfiskimi i tillë për atë vepër penale lejohet në bazë të ligjit vendor apo në rastet kur ligji lejon shqiptimin e një dënimi më të rëndë. Nëse konfiskimi i një sendi të veçantë nuk është i mundur, Gjykata mund të vendos të konfiskoj vlerën monetare të barazvlefshme me vlerën e atij sendi, nëse shteti kërkues pajtohet. Në raste të tilla kursi i këmbimit i përmendur në paragrafin 1. të këtij neni zbatohet *mutatis mutandis*.

Neni 75

Arkëtimi i dënimit me gjobë dhe konfiskimi

1. Të ardhurat nga ekzekutimi i dënimit me gjobë dhe konfiskimi derdhen në buxhetin e Republikës së Kosovës, përveç nëse është vendosur ndryshe me shtetin kërkues dhe pa çënuar të drejtat që mund të ketë pala e tretë.

2. Pasuria e konfiskuar, e cila është e interesit të veçantë, mund t'i kthehet shtetit kërkues nëse ai e kërkon atë.

Neni 76
Ekzekutimi i dënimit plotësues

1. Kur kërkesa për ekzekutim ka të bëjë me një dënim plotësues, një dënim i tillë mund të ekzekutohet në Republikën e Kosovës vetëm nëse ligji vendor lejon shqiptimin e një dënimi të tillë për veprën penale të njejtë.
2. Kur gjykata urdhëron ekzekutimin e një dënimi plotësues, përcakton kohëzgjatjen e dënimit plotësues brenda kufijve të përcaktuara me ligj vendor, por nuk mund të tejkalojë kufizimet e parapara në dënimin e shqiptuar nga shteti kërkuar.

NËNKREU II
EKZEKUTIMI I AKTGJYKIMEVE VENDORE NË NJË SHTET TJETËR

Neni 77
Kushtet për paraqitjen e kërkesës për njohje dhe ekzekutim

1. Njohja dhe ekzekutimi i aktgjykimit të formës së prerë të dhënë nga një gjykatë në Republikën e Kosovës mund të kërkohej nga një shtet tjetër në një nga rastet e mëposhtme:
 - 1.1. në qoftë se personi i dënuar është shtetas ose banor i përhershëm i shtetit të kërkuar;
 - 1.2. nëse personi i dënuar tashmë është duke vuajtur dënimin me burgim për një vepër tjetër në shtetin e kërkuar;
 - 1.3. zbatimi i dënimit në shtetin e kërkuar ka gjasa të përmirësojë perspektivën për rehabilitim social të personit të dënuar;
 - 1.4. në pajtim me ligjin e shtetit të kërkuar, ekstradimi i personit në Republikën e Kosovës nuk është i lejueshëm.
2. Njohja dhe ekzekutimi i aktgjykimeve të gjykatave vendore mund të kërkohej nga një shtet tjetër në të gjitha rastet kur konsiderohet se ekzekutimi i vendimit në Republikën e Kosovës nuk është i mundur.

Neni 78
Paraqitja e kërkesave për njohje dhe ekzekutim

1. Kërkesat për njohje dhe ekzekutim të aktgjykimeve të gjykatave vendore do t'i dorëzohen shtetit të kërkuar nga Ministria, me kërkesë të gjykatës që ka shpallur aktgjykimin.

2. Kërkesa duhet të bëhet me shkrim dhe duhet të shoqërohet nga origjinali ose kopja e vërtetuar e aktgjykimit, ekzekutimi i të cilit kërkohet dhe dokumentet e tjera të nevojshme sipas ligjit të shtetit të kërkuar.

Neni 79

Efektet e kërkesës për ekzekutim

1. Nëse shteti i kërkuar pranon të ekzekutoj aktgjykimin në territorin e vet, autoritetet e Republikës së Kosovës nuk kanë më të drejtë të ekzekutojnë atë aktgjykim.

2. E drejta e ekzekutimit të aktgjykimit i kthehet organeve të Republikës së Kosovës, nëse personi i shmanget ekzekutimit të dënimit.

KREU VI

NDIHMA JURIDIKE E NDËRSJELLË

Neni 80

Parimet

1. Me kërkesën e organit gjyqësor të shtetit tjetër organet gjyqësore vendore ofrojnë ndihmë në lidhje me procedurat penale për vepra penale ndjekja e të cilave në kohën e kërkesës për ndihmë bie brenda juridiksionit të organeve gjyqësore të shtetit kërkuar.

2. Ndhmë juridike brenda kuptimit të paragrafit 1 të këtij neni do të jetë çdo lloj i ndihmës së dhënë për organet e huaja, pavarësisht nëse procedurat penale të huaja zhvillohen nga gjykata apo prokuroria, apo nëse ndihma juridike duhet të ofrohet nga një gjykatë apo prokurori.

3. Ndhimja juridike nën këtë Kapitull mund të kërkohet dhe ofrohet edhe lidhur me marrjen e masave të përkohshme me qëllim të ruajtjes së dëshmisë, ruajtjes së një situate ekzistuese apo mbrojtjes së interesave juridike të rrezikuara.

4. Organet gjyqësore vendore i japin përparësi ekzekutimit të kërkesave për ndihmë juridike të ndërsjellë dhe marrin në konsideratë afatet procedurale dhe kushtet tjera të përmendura shprehimisht nga shteti kërkuar.

Neni 81
Ndihma juridike e ndërsjellë e zgjeruar

Ndihma e ndërsjellë ofrohet edhe në përkrahje të procedurave pranë autoriteteve administrative në lidhje me vepra të dënueshme sipas ligjit vendor apo të shtetit kërkues, për shkak se paraqesin shkelje të ligjeve dhe që mund të shpien në fillimin e procedurës penale.

NËNKREU I
KËRKESAT VENDORE PËR NDIHMË JURIDIKE TË NDËRSJELLË TË
DREJTUAR SHTETIT TJETËR

Neni 82
Autoriteti që parashtroi kërkesë për ndihmë juridike

1. Gjatë procedurës paraprake deri në ngritjen e aktakuzës, kërkesa për ndihmë juridike të ndërsjellë paraqitet nga prokurori i shtetit i cili udhëheq procedurën për të cilën kërkohet ndihmë. Në rastet kur veprimi apo masa që kërkohet të ndërmerret po të ishte ndërmarrë në Republikën e Kosovës në bazë të Kodit të Procedurës Penale do të kërkonte një urdhër nga gjykata, atëherë kërkesa duhet të parashtrohet nga gjykata në bazë të kërkesës së prokurorit të shtetit.
2. Pas ngritjes së aktakuzës, kërkesa për ndihmë juridike duhet të paraqitet nga gjykata që zhvillon procedurën për të cilën kërkohet ndihmë.
3. Kërkesa për ndihmë juridike i dorëzohet Ministrisë e cila e shqyrton dhe transmeton atë së bashku me çdo dokument tjetër mbështetës tek autoriteti kompetent i shtetit të kërkuar.

Neni 83
Përmbajtja e Kërkesës

1. Kërkesa për ndihmë bëhet me shkrim dhe përfshin informatat e mëposhtme:
 - 1.1. emrin e organit që zhvillon procedurën penale lidhur me të cilën bëhet kërkesa;
 - 1.2. përshkrimin e fakteve të çështjes, kohën dhe vendin e kryerjes së veprës penale dhe çdo dëm të shkaktuar, si dhe emërtimin ligjor të veprës penale;
 - 1.3. ekstraktin e dispozitave ligjore të zbatueshme, duke përfshirë dispozitat për parashkrimin dhe dënimin që mund të shqiptohet;

1.4. identitetin e personave kundër të cilëve zhvillohet procedura penale për të cilën kërkohet ndihma;

1.5. përshkrimin e veprimeve të kërkuara dhe shpjegimin se si lidhen ato me faktet e rastit;

1.6. kur është e nevojshme, të dhëna rreth afatit kohor brenda të cilit duhet të ekzekutohet kërkesa dhe arsyetimin e urgjencës;

1.7. kur është e nevojshme, identifikimin e personave që do të autorizohen të jenë të pranishëm gjatë ekzekutimit të kërkesës;

1.8. kur është e nevojshme, informata mbi kompensimin që i takon personit që ftohet për tu paraqitur me qëllim të dhënies së dëshmisë;

1.9. kur është e nevojshme, të dhënat teknike të nevojshme për marrjen e dëshmive përmes video-konferencës.

2. Kërkesa për ndihmë, për aq sa është e nevojshme dhe e mundur, gjithashtu do të përfshijë:

2.1. informata mbi identitetin e personit subjekt i kërkesës dhe vendndodhjen e tij apo saj;

2.2. informata mbi identitetin dhe vendbanimin e personit ku duhet të shërbehen dokumentet dhe statusin e tij apo saj në procedurë, si dhe mënyrën në të cilën duhet të bëhet shërbimi;

2.3. informata mbi identitetin dhe vendbanimin e personit që duhet të jap dëshmi apo të bëj deklaratë;

2.4. vendndodhjen dhe përshkrimin e vendit apo sendit që do të inspektohet apo ekzaminohet;

2.5. vendndodhjen dhe përshkrimin e vendit që duhet kontrolluar dhe evidentimin e sendeve që duhet sekuestruar apo konfiskuar;

2.6. evidentimi e një procedure të veçantë që kërkohet të zbatohet gjatë ekzekutimit të kërkesës dhe arsyet përkatëse për të;

2.7. vënien në dijeni për nevojën për konfidencialitet;

2.8. çdo informatë tjetër që mund të lehtësojë ekzekutimin e kërkesës.

NËNKREU II
KËRKESAT PËR NDIHMË JURIDIKE TË NDËRSJELLË TË ADRESUARA NGA
SHTETI TJETËR PËR REPUBLIKËN E KOSOVËS

Neni 84

Pranimi i kërkesës për ndihmë juridike të ndërsjellë

1. Pas marrjes së kërkesës për ndihmë juridike të ndërsjellë dhe pas konfirmimit të lejueshmërinë së saj, Ministria e dërgon atë për ekzekutim në Prokurorinë Themelore kompetente në territorin e së cilës banon ose mund të gjendet personi, apo ku gjendet objekti në fjalë. Në rast se vendbanimi i personit është i panjohur kompetente është Prokuroria Themelore në Prishtinë.
2. Kur kërkesa për ndihmë të ndërsjellë juridike ndërlidhet me procedurë penale në zhvillim në Republikën e Kosovës, prokurori i shtetit i ngarkuar me rastin do të jetë kompetent të ekzekutoj atë kërkesë.
3. Nëse kërkesa nuk është e plotë, Ministria mund ta kthejë atë mbrapa tek shteti kërkues për informata shtesë.

Neni 85

Refuzimi i ofrimit të ndihmës

1. Ofrimi i ndihmës mund të refuzohet nëse:
 - 1.1. kërkesa ka të bëjë me një vepër politike;
 - 1.2. ekzekutimi i kërkesës rrezikon të cenojë sovranitetin, sigurinë, rendin publik ose interesat tjera themelore të Republikës së Kosovës.
 - 1.3. kërkesa është në kundërshtim me sistemin juridik të Republikës së Kosovës.
2. Ministria njofton shtetin kërkues me shkrim nëse kërkesa është refuzuar plotësisht apo pjesërisht.

Neni 86

Organi që ekzekuton kërkesat

1. Prokurori kompetent ndërmerr veprimin apo masën e kërkuar në përputhje me ligjin vendor.

2. Nëse prokurori përgjegjës për ekzekutimin e kërkesës për ndihmë juridike konsideron që kërkesa nuk i plotëson kushtet e parapara me ligjin vendor, përmes Ministrisë e kthen tek shteti kërkues së bashku me arsyetimin për refuzim.

Neni 87

Shtyrja ose ekzekutimi i pjesshëm i kërkesave

1. Nëse ekzekutimi i kërkesës për ndihmë të ndërsjellë juridike do të pengonte hetimet, ndjekjen penale apo procedurën gjyqësore në Republikën e Kosovës, ekzekutimi i kërkesës mund të shtyhet. Shteti kërkues duhet të njoftohet për shtyrjen.

2. Nëse është e nevojshme, Ministria mund që pas konsultimit me shtetin kërkues në vend të shtyrjes së ekzekutimit, të shqyrtoj nëse kërkesa mund të ekzekutohet pjesërisht apo të ekzekutohet duke përcaktuar disa kushte që i konsideron të nevojshme.

Neni 88

Pjesëmarrja e zyrtarëve të huaj

1. Në bazë të kërkesës së shtetit kërkues Ministria mund të jap leje që zyrtarët e autorizuar të atij shteti të jenë të pranishëm gjatë ekzekutimit të kërkesës për ndihmë të ndërsjellë juridike. Organi gjyqësor vendor i ngarkuar me ekzekutimin e kërkesës duhet të njoftoj Ministrinë për datën dhe vendin e ekzekutimit të kërkesës. Në këtë drejtim Ministria njofton shtetin kërkues.

2. Ministria veçanërisht mund të lejojë pjesëmarrjen e zyrtarëve të huaj në ekzekutimin e kërkesës në qoftë se pjesëmarrja e tillë do të lehtësonte ekzekutimin e kërkesës në përputhje me nevojat e shtetit kërkues dhe gjithashtu do të shmangej nevoja për ndonjë kërkesë shtesë për ndihmë juridike.

Neni 89

Dëgjimi përmes video konferencës

1. Në rastet kur një person që gjendet në territorin e Republikës së Kosovës duhet të dëgjohet si dëshmitar ose ekspert nga organi gjyqësor i huaj, ky i fundit mund të kërkojë dëgjimin e personit përmes video konferencës, nëse nuk është e dëshirueshme ose e mundshme që personi të paraqitet personalisht në territorin e tij.

2. Kërkesa për dëgjim përmes video konferencës duhet të përmbajë arsyen pse nuk është e mundshme apo e dëshirueshme që personi të paraqitet personalisht, emrin e organit gjyqësor dhe personave që do të udhëheqin seancën dëgjimore.

3. Kërkesat për dëgjim përmes video konferencës ekzekutohet nga Gjykata Themelore në territorin e së cilës banon apo mund të gjendet personi që do të dëgjohet. Gjykata në përputhje me ligjin vendor e fton personin në fjalë.

4. Dëgjimi përmes video konferencës realizohet në pajtim me rregullat e më poshtme:

4.1. dëgjimi duhet të bëhet në prani të Gjyqtarit, i cili është përgjegjës për verifikimin e identitetit të personit që do të dëgjohet dhe duhet të siguroj respektimin e të drejtave të tij apo saj të përcaktuara me ligj vendor dhe parimeve themelore të ligjit vendor;

4.2. kur është e nevojshme shteti kërkues dhe Ministria pajtohen lidhur me masat për mbrojtjen e personit që do të dëgjohet;

4.3. dëgjimi udhëhiqet drejtpërdrejtë apo nën direktivat e organit gjyqësor të shtetit kërkues në përputhje me ligjin e vet;

4.4. me kërkesë të shtetit kërkues apo personit që do të dëgjohet, gjykata sigurohet që gjatë marrjes në pyetje të ofrohet përkthimi; dhe

4.5. personi që do të dëgjohet mund të shfrytëzojë çdo të drejtë për të mos dëshmuar, që i takon sipas ligjit vendor apo të shtetit kërkues.

5. Duke mos cënuar asnjë nga masat e ndërmarra me qëllim të mbrojtjes së personit në fjalë, duhet të hartohet procesverbal në të cilin do të përfshihet data dhe vendi i mbajtjes së dëgjimit, identiteti i personit të dëgjuar, identiteti dhe funksioni i të gjithë personave të tjerë që kanë marrë pjesë në dëgjim në Republikën e Kosovës, çdo betim të dhënë si dhe kushtet teknike të dëgjimit. Dokumenti duhet t'i dërgohet autoriteteve kompetente të shtetit kërkues.

6. Në bazë të kërkesës së shtetit kërkues, organet gjyqësore vendore mund të zbatojnë dispozitat e këtij Neni në dëgjimin e të pandehurit përmes video konferencës. Në këtë rast, vendimi për mbajtjen dhe mënyra e mbajtjes së dëgjimit bëhet në përputhje me ligjin vendor.

Neni 90

Kontrollimi, ngrirja dhe konfiskimi

1. Kërkesa për kontrollim, ngrirje dhe konfiskim të pasurisë duhet t'i plotësoj kushtet në vijim:

1.1. vepra që ka shkaktuar paraqitjen e kërkesës të jetë e dënueshme në bazë të ligjit të shtetit kërkues dhe ligjit vendor; dhe

1.2. ekzekutimi i kërkesës është konsistent me ligjin vendor.

Neni 91

Dorëzimi i pasurisë

1. Çdo pasuri, si dhe dokumentet origjinale, të dorëzuara gjatë ekzekutimit të kërkesës do të kthehen në Republikën e Kosovës nga shteti kërkues sa më shpejt që të jetë e mundur, përveç nëse organi gjyqësor vendor heq dorë nga kthimi i tyre.

2. Dorëzimi i pasurisë, materialeve gjyqësore ose dokumenteve të kërkuara mund të vonohet në rastet kur materialet e tilla janë të nevojshme në Republikën e Kosovës në lidhje me procedurat penale në pritje.

Neni 92

Shkëmbimi spontan i informatave

1. Pa cenuar zhvillimin e hetimeve ose procedurës penale, organet gjyqësore vendore mundën që pa kërkesë paraprake, t'ia përcjellin organit kompetent të një shteti tjetër informatat e siguruar në kuadër të hetimeve të tyre, kur konsiderojnë se zbulimi i informatave të tilla mund të ndihmojë shtetin pranues në inicimin apo zhvillimin e hetimeve ose të procedurës penale, ose mund të shpien në një kërkesë për ndihmë juridike të ndërsjellë nga shteti pranues.

2. Ministria mund të caktoj kushte për përdorimin e informatave të referuara në paragrafin 1 të këtij Neni.

Neni 93

Shërbimi i letërthirrjeve dhe dokumenteve gjyqësore

1. Dega kompetente e Gjykatës Themelore do të ofroj ndihmë lidhur me shërbimin e letërthirrjeve dhe dokumenteve gjyqësore që janë dërguar nga shteti kërkues për këtë qëllim.

2. Shërbimi bëhet në mënyrë të njëjtë me atë të rregulluar nga ligji vendor për shërbimin e dokumenteve të ngjashme, ose, në bazë të kërkesës së shtetit kërkues në përputhje me procedurën e përmendur në kërkesë në qoftë se nuk është në kundërshtim me ligjin vendor.

3. Dëshmia për dorëzim jepet me vërtetimin e nënshkruar nga personi që ka pranuar dokumentet dhe që përmban datën e pranimit, ndërsa kur nuk është e mundur, me anë të deklaratës që shërbimi është realizuar dhe që përmban formën dhe datën e këtij dorëzimi. Nëse dorëzimi nuk mund të realizohet, gjykata do të cekë arsyet pse shërbimi nuk ka

mundur te realizohet dhe te njëjtat përmes Ministrisë do t'i komunikohen shtetit kërkues sa më parë që është e mundur.

NËNKREU III

PARAQITJA E DËSHMITARËVE, EKSPERTËVE DHE TË PANDEHURVE

Neni 94

Shërbimi i letërthirrjes për dëshmitarët, ekspertët, të pandehurit që të paraqiten para organeve gjyqësore të shtetit kërkues

1. Në rastet kur shteti tjetër konsideron të nevojshme paraqitjen personale të dëshmitarit ose ekspertit para organeve gjyqësore të tij, ose kërkon paraqitje vullnetare të të pandehurit dhe për këtë qëllim kërkon shërbimin e letërthirrjes në Republikën e Kosovës, organi gjyqësor fton të pandehurin, dëshmitarin ose ekspertin që të paraqitet.
2. Ministria do të njoftoj shtetin kërkues lidhur me përgjigjen nga dëshmitari, eksperti ose i pandehuri.
3. Nëse dëshmitarët, ekspertët ose të pandehurit të cilëve iu është kërkuar që të paraqiten para organeve kompetente nuk i janë përgjigjur ftesës që të paraqiten, ndaj tyre nuk do të ndërmerret ndonjë ndëshkim apo masë tjetër e detyrueshme.

Neni 95

Garancitë për dëshmitarin, ekspertin dhe të pandehurin kur ftohet para organeve gjyqësore vendore

1. Dëshmitari ose eksperti i cili paraqitet para organeve gjyqësore vendore, pa marrë parasysh shtetësinë, nuk do të ndiqet penalisht, të mbahet ose t'i nënshtrohet asnjë kufizimi të lirisë personale në territorin e Republikës së Kosovës në lidhje me veprat penale të kryera para largimit nga territori i shtetit të kërkuar.
2. Pa marrë parasysh shtetësinë, një person që paraqitet në bazë të thirrjes para organeve gjyqësore vendore në cilësinë e të akuzuarit, nuk do të ndiqet penalisht, arrestohet ose t'i nënshtrohet ndonjë kufizimi të lirisë së tij apo saj personale për një vepër penale të kryer para largimit nga territori i shtetit kërkues dhe kur një gjë e tillë nuk është specifikuar në letërthirje.
3. Imuniteti i dhënë në këtë Nen do të pushojë nëse dëshmitari, eksperti ose i pandehuri nuk largohet nga territori i Republikës së Kosovës brenda pesëmbëdhjetë (15) ditëve nga

data kur prania e tij apo saj nuk është më e nevojshme nga autoritetet gjyqësore vendore ose pasi është larguar nga ky territor është kthyer përsëri.

Neni 96

Transferimi i përkohshëm i personave të ndaluar për të dëshmuar para organeve gjyqësore në shtetin kërkues

1. Personi i ndaluar, paraqitja personale e të cilit kërkohet nga një shtet tjetër me qëllim të dëgjimit si si dëshmitar apo për qëllim të ballafaqimit, mund të transferohet përkohësisht në territorin ku dëgjimi është paraparë të mbahet, me kusht që ai apo ajo të kthehet në Republikën e Kosovës brenda periudhës së përcaktuar nga Ministria.

2. Transferimi mund të refuzohet në qoftë se:

2.1. personi i ndaluar nuk pajtohet;

2.2. prezenca e tij apo saj në Republikën e Kosovës është e nevojshme për shkak të procedurës penale në pritje;

2.3. transferimi i tij apo saj do të zgjaste paraburgimin, ose

2.4. ekzistojnë rrethana të tjera që pengojnë transferimin e tij apo saj në shtetin kërkues.

3. Kalimi transit i personit të ndaluar përmes territorit të Republikës së Kosovës mund të lejohet nëse shteti kërkues paraqet në Ministri kërkesë për leje për kalim transit të shoqëruar me të gjitha dokumentet e nevojshme.

NËNKREU IV

FORMA TJERA TË BASHKËPUNIMIT

Neni 97

Dispozitatë përgjithshme

1. Ndhimë nën këtë Kapitull ofrohet në përputhje me Protokollin e Dytë Shtesë të Konventës për Ndhimë të Ndërsjellë në Çështjet Penale të vitit 1959 përveç nëse rregullohet ndryshe me ligj vendor.

2. Zyra e Kryeprokurorit të Shtetit është kompetente për të vendosur për kërkesat nën këtë Kapitull.

Neni 98

Njësiti e përbashkëta të hetimit

1. Autoritetet kompetente të Republikës së Kosovës me marrëveshje të ndërsjellë me një apo më shumë shtete mund të formojnë njësi të përbashkëta të hetimit për një qëllim të caktuar dhe për një periudhë kohe të kufizuar me qëllim të kryerjes së hetimeve në një apo më shumë shtete që kanë formuar njësinë. Periudha kohore mund të zgjatet me marrëveshje mes palëve.

2. Njësia e përbashkët e hetimit mund të formohet posaçërisht nëse:

2.1. hetimi në një shtet për një vepër penale përfshin hetime të vështira dhe kërkuese të cilat kanë lidhje me shtetet e tjera;

2.2. disa shtete janë duke zhvilluar hetime për vepra penale dhe rrethanat kërkojnë veprim të koordinuar dhe të bashkuar të shteteve të përfshira.

3. Njësiti e përbashkëta të hetimeve mund të formohen me kërkesë të cilido nga shtetet e përfshira.

4. Antarët e njësisë së përbashkët të hetimit, që janë të deleguar nga shteti i tyre mund të lejohen të kryejnë hetime në territorin e Republikës së Kosovës nën udhëheqjen e anëtarit të njësisë së Republikës së Kosovës, në përputhje me marrëveshjen mes Republikës së Kosovës dhe shtetit delegues.

5. Antarët e njësisë së përbashkët të hetimit duhet të lejohen të jenë prezent gjatë ndërmarrjes së çdo veprimi hetimor në Republikën e Kosovës. Megjithatë udhëheqësi i njësisë mund të vendos ndryshe për arsye të veçanta dhe në përputhje me ligjin vendor.

6. Anëtarët vendor të njësisë së përbashkët të hetimit, në përputhje me ligjin vendor dhe brenda kompetencave të tyre, mund t'i ofrojnë njësisë informatat e siguruar në Republikën e Kosovës, për qëllime të hetimeve penale që kryehen nga njësia.

7. Kur njësia e përbashkët e hetimit ka nevojë për veprime hetimore që duhet të ndërmerren në Republikën e Kosovës, anëtarët vendor të deleguar në atë njësi mund të kërkojnë nga organet gjyqësore vendore marrjen e atyre veprimeve. Ato veprime duhet të trajtohen në Republikën e Kosovës nën kushtet e njëjta që do të zbatoheshin nëse ato veprime do të kërkoheshin gjatë hetimeve vendore.

8. Informatat e siguruar ligjërisht nga antarët vendor të njësisë së përbashkët të hetimit, të cilat nuk do të ishin të arritshme ndryshe për autoritetet vendore, mund të përdoren për qëllimet e mëposhtme:

8.1. për qëllim për të cilin njësia është formuar;

8.2. për zbulimin, hetimin dhe ndjekjen e veprave penale tjera, pas marrjes paraprakisht të pëlqimit nga shteti ku janë siguruar ato informata;

8.3. për parandalimin e kërcënimit serioz dhe të menjëhershëm të sigurisë publike;

8.4. për qëllime të tjera, siç mund të pajtohen shtetet që kanë formuar njësinë.

9. Persona tjerë nga përfaqësuesit e organeve kompetente të shteteve që formojnë njësinë e përbashkët të hetimit, mund të lejohen të marrin pjesë në veprimet e njësisë. Të drejtat e dhëna antarëve të njësisë sipas këtij Neni, nuk do të jepen këtyre personave, përveç nëse shtetet pajtohen ndryshe shprehimisht.

Neni 99

Hetimet e fshehta

Autoritetet e Republikës së Kosovës, në bazë të kërkesës, mund t'i ofrojnë ndihmë një shteti tjetër që të zhvilloj hetime përmes hetuesve të fshehtë apo me identitet të rremë, në përputhje me ligjin vendor.

NËNKREU V

TË DHËNAT GJYQËSORE DHE TË DHËNAT TJERA

Neni 100

Kërkesa për të dhëna penale

Me kërkesë të shtetit tjetër, ekstraktet dhe informatat lidhur me të dhënat gjyqësore do t'i komunikohen atij shteti, me kusht që ajo informatë është e nevojshme për një çështje penale në shtetin kërkues.

Neni 101

Ofrimi i informatave lidhur me të dhënat gjyqësore

Ministria mund të informoj shtetet e huaja për të gjitha dënimet penale të ndaj qytetarëve të tyre të regjistruara në të dhënat gjyqësore, pa kërkesë për atë qëllim. Kur personi në fjalë është shtetas i dy apo më shumë shteteve, informata mund t'i ofrohet secilit nga këto shtete.

KREU VII
DISPOZITAT KALIMTARE DHE PËRFUNDIMTARE

Neni 102
Shpenzimet

1. Shpenzimet lidhur me ekstradimin nga Republika e Kosovës në shtetin tjetër, të shkaktuara jashtë territorit të Republikës së Kosovës, do të barten nga shteti kërkues.
2. Shpenzimet lidhur me ekstradimin nga shtetet tjera për në Republikën e Kosovës, do të mbulohen nga buxheti i Republikës së Kosovës.
3. Në bazë të këtij ligji, shpenzimet tjera të kryera gjatë ofrimit të bashkëpunimit juridik ndërkombëtar, të kryera brenda territorit të Republikës së Kosovës do të barten nga buxheti i Republikës së Kosovës.

Neni 103
Mbrojtja e të Dhënave Personale

1. Në bazë të këtij ligji, të dhënat personale të transferuara në Republikën e Kosovës me qëllim të ekzekutimit të një kërkese, mund të përdoren nga autoritetet gjyqësore vetëm:
 - 1.1. për qëllime të procedurave që përcakton ky ligj;
 - 1.2. për procedura tjera gjyqësore dhe administrative që ndërlidhen drejtpërdrejtë me procedurat e përmendura në paragrafin 1. të këtij neni;
 - 1.3. për parandalimin e ndonjë rreziku serioz të sigurisë publike.
2. Në bazë të këtij Ligji, transferimi ose zbulimi i të dhënave personale nga Republika e Kosovës tek një shtet tjetër me qëllim të ekzekutimit të një kërkese duhet të jetë në përputhje të plotë me Ligjin për Mbrojtjen e të Dhënave Personale.

Neni 104
Kompetencat për aktet nënligjore

Ministria e Drejtësisë mund të nxjerr akte nënligjore për zbatimin e këtij ligji.

Neni 105
Dispozitat shfuqizuese

Me hyrjen në fuqi të këtij ligji, shfuqizohet Ligji nr. 04/L-031 për Bashkëpunim Juridik Ndërkombëtar në Çështjet Penale.

Neni 106
Hyrja në Fuqi

Ky ligj hyn në fuqi pesëmbëdhjetë (15) ditë pas publikimit në Gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës.

Ligji nr. 04/L-213
31 korrik 2013

Kryetari i Kuvendit të Republikës së Kosovës,

Jakup KRASNIQI